

stichting orgelkring "hendrik niehoff"

gevestigd te 's-hertogenbosch

Programma van het concert in de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch
op zaterdag 6 juni 2026 om 16:00u door **Sebastiaan Huijts**.

Sebastiaan Huijts (2004), geboren te Heerlen, is afkomstig uit een muzikale familie. Momenteel studeert hij Nederlandse taal & cultuur aan de universiteit te Leiden en orgel (PM) aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag bij Hayo Boerema. Aankomend jaar gaat Sebastiaan beginnen met de bachelor orgel aldaar. Al vanaf jonge leeftijd is Sebastiaan gefascineerd door de klankwereld van het orgel. Na aanvankelijk gestart te zijn met pianolessen is Sebastiaan op 11-jarige leeftijd begonnen met orgellessen bij Fred Piepers. Daarna volgde hij 3 jaar lessen van Marcel Verheggen, hoofdvakdocent aan het conservatorium te Maastricht. Aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag was Jos Van Der Kooy zijn docent voor twee jaar. Sebastiaan concerteerde eerder onder andere al in de Sint Janskathedraal te Den Bosch, de Lokhorstkerk te Leiden en tijdens het zomerfestival in Voerendaal. Op 6 augustus a.s. debuteert Sebastiaan in de Sint Gerlachuskerk te Houthem op het prachtige Binvignat orgel in de concertreeks van het Orgelfestival Limburg. Daarnaast bespeelt hij het orgel regelmatig tijdens kerkdiensten in verschillende kerken in de regio Heerlen, ook als begeleider van kerkkoren. Als u meer wilt horen, neem dan gerust een kijkje op mijn YouTube kanaal: Sebastiaan Huijts (@sebastiaanhts_organist)

Programma

Toccatà F-Dur BWV 540	Johann Sebastian Bach	1685 - 1750
Suite du deuxième ton	Jean-Adam Guilain	~1680 - 1739
- Prélude		
- Tierce en taille		
- Duo		
- Basse de trompette		
- Trio de flûtes		
- Dialogue		
- Petit plein Jeu		
uit 24 Pièces en style libre	Louis Vierne	1870 - 1937
- Élégie		
- Carillon de Longpont		

Toelichting

Bach:

De toccata wekt de indruk van een achtervolging tussen stemmen en begint met een tweestemmige canon die uitmondt in een pedaalsolo. Als de eerste pedaalsolo is afgelopen wisselen de stemdelen van plaats en begint de canon helemaal opnieuw. Hierna stopt weliswaar de achtervolging, maar beginnen alle stemmen aan een lange en enerverende reis door verschillende dalende en stijgende sequenties. Vaak lijkt het stuk te eindigen, maar doordat dit elke keer niet gebeurt is de climax aan het eind des te groter.

Guilain:

De tweede suite maakt onderdeel uit van de magnificatversetten die gespeeld konden worden tijdens de vespers. Deze stukken werden in alternatimpraktijk uitgevoerd, dat wil zeggen: één couplet door het koor gezongen, één couplet op het orgel gespeeld en zo om en om tot het slot. Vanmiddag zullen alleen de orgeldelen klinken. In elk deel krijgt een bepaald klankbeeld (registratie) de aandacht:

De suite begint met een *prélude* waarin er een plenum klinkt. Scherpe en wrange klanken gaan door de kerkruimte heen. Dit wordt gevolgd door een uitermate emotioneel tweede deel. In de Tierce en taille doet een weemoedige, sombere solostem met het 'terts-register' het woord. Hierna volgt een duo dat weer een stuk opgewekter klinkt. In het vierde deel is de hoofdrol weggelegd voor de trompet, waarna er een intiem vijfde deel volgt met warme fluitklanken. In de Dialogue klinkt het volle werk van het orgel met snaterende trompetten en schreeuwende mixturen. In het beweeglijke middendeel neemt het volume iets af, waarna het volle werk terugkeert aan het einde. De suite sluit af met een *petit plein jeu*, waarin weer een plenum klinkt.

Vierne:

De 24 *Pièces en style libre* voor harmonium of orgel schreef Louis Vierne in 1913, een tijd waarin veel kerken vanwege een gebrek aan geld geen orgel bezaten. Als alternatief werd er vaak gekozen voor een goedkoper Frans drukwindharmonium. Het is uniek dat er in deze periode (tweede helft 19e eeuw en de vroege 20e eeuw) veel muziek werd gecomponeerd voor dit soort instrumenten, omdat in de muziekgeschiedenis een harmonium nooit echt als volwaardig instrument is beschouwd. Net zoals 'Das Wohltemperierte Klavier' van J.S. Bach doorlopen de 24 *Pièces en style libre* alle toonsoorten (12 majeur en 12 mineur toonsoorten). Kenmerkend voor Vierne's oeuvre is toch wel de ernst die in veel stukken doorklinkt, zo ook in de stukken die vanmiddag op het programma staan.

Élégie betekent 'klaagzang'. Het stuk opent met een treurige melodie in de sopraan en later in een iets andere vorm in de lagere stem. Deze melodie wordt vrijwel continu begeleid door akkoorden op de tweede tel van de maat, die voorafgegaan worden door een achtste noot als opmaat.

Carrillon de Longpont vormt het spectaculaire einde van vandaag. Het stuk begint met het thema (van het carillon van de kapel op het Château de Longpont) in het pedaal. Samen met krachtige en dramatische akkoorden vormt dit een prachtig geheel. In het middendeel verschuift het thema van het carillon naar de bovenstem en wordt de dynamiek teruggebracht tot *pianissimo* (zeer zacht). Het middendeel eindigt met een *crescendo* (sterker worden) waarna het begin terugkeert. De *recapitulatie* is aanvankelijk identiek aan de opening van het stuk, maar later worden de akkoorden begeleid door een aangepaste versie van het carillonthema en wordt er toegewerkt naar een spetterend slotakkoord. Louis Vierne heeft het stuk opgedragen aan zijn jongere broer René, die om het leven kwam aan het front van de Eerste Wereldoorlog. Vierne was diepbedroefd door de dood van zijn geliefde broer op het slagveld.